A només un mes dels nou anys d'obres eternes al parc Central

Escena habitual al parc Central: operaris i màquines.

Urbanisme. «Seria difícil trobar un veí de sant Narcís que ara mateix volgués que es complissin un seguit de promeses incomplertes amb el viaducte i l'estació. Prou obres. A la resta de la ciutat, en canvi, els seria igual. Les molèsties no les patirien i després en gaudirien. Aquí hi ha la solitud dels afectats»

Avui a les vuit del vespreels veïns del barri gironí de Sant Narcís tornaran a penjar crespons negres per denunciar les eternes obres del parc Central [http://www.diaridegirona.cat/tags/parc-central.html]. Ho faran pràcticament sols. Els crespons els penjaran els quatre activistes de barri de sempre i alguns homònims de veïnats propers juntament amb algun representant municipal. La resta de vianants i de gironins mirarà de lluny per intentar entendre què fan aquells quatre. Els gironins han – hem– viscut d'esquena al seu patir continuat, quan es tracta d'una obra que serveix per a tota la ciutat. «Però, si a mi no m'emprenyen ja s'ho faran».

Faltarà just un mes perquè faci nou anys des que les màquines van aparèixer i envair la zona a poc a poc i sense pressa. Sense cap pressa per marxar. Amb Adif col·leccionant incompliments i retards. Uns treballs que ja porten més del doble del temps previst. I el que queda.

Són més de 3.250 dies d'obres [http://www.diaridegirona.cat/tags/obres.html]. Molts d'aquests amb sorolls a totes hores -fins i tot de nit i de matinada-, pols i problemes de mobilitat. hi ha hagut dues inundacions de les vies que podrien haver acabat en tragèdia. De fet, ara mateix s'estan adequant correctament les sortides d'emergència, quan els trens d'alta velocitat ja fa més de tres anys que passen pels túnels.

Que no hi hagi hagut una revolta veïnal és pràcticament un miracle. Només un parell de protestes moderades. Tenen sort que els gironins ens queixem molt però no fem res. Cada un dels veïns de la zona del parc Central que ha sobreviscut als vuit anys i onze mesos de màquines hauria de rebre una medalla per la paciència extrema. Però ni un guardó, ni un reconeixement restituiria tot el que han patit. Servidor, que només hi porta nou mesos i escaig en faria prou amb una de xocolata.

Qui recorda que als gironins se'ls va prometre soterrar el viaducte? O una estació intermodal que res té a veure amb les quatre parets actuals? Aquí hi ha la solitud dels afectats. Seria difícil trobar un veí de sant Narcís que ara mateix volgués que es complissin aquestes promeses.Prou obres.A la resta de la ciutat, en canvi, els seria

igual. Les molèsties no les patirien i després en gaudirien.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/07/18/nomes-mes-dels-nou-anys/857241.html?utm_source=rss